KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1012/98,

annettu 14 päivänä toukokuuta 1998,

tiettyihin alppi- ja vuoristorotuihin kuuluvien muiden kuin teuraseläimiksi tarkoitettujen sonnien, lehmien ja hiehojen tuontia koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon luettelossa CXL olevien myönnytysten täytäntöönpanosta GATT-sopimuksen XXIV artiklan 6 kohdan mukaisesti käytyjen neuvottelujen päättymisen seurauksena 18 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1095/96 ([1]) ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

yhteisö on Maailman kauppajärjestössä (WTO) sitoutunut avaamaan kaksi vuotuista 5 000 pään suuruista tariffikiintiötä, joista ensimmäisessä tulli on 6 prosenttia ja joka on tarkoitettu muille kuin teuraseläimiksi tarkoitetuille laikulliseen Simmentalin rotuun tai Schwyzin tai Friburgin rotuun kuuluville sonneille, lehmille ja hiehoille; toisessa tulli on 4 prosenttia ja se on tarkoitettu harmaaseen, ruskeaan, keltaiseen tai laikulliseen Simmentalin tai Pinzgaun rotuun kuuluville muille kuin teuraseläimiksi tarkoitetuille lehmille ja hiehoille; tämän vuoksi kyseiset monivuotiset kiintiöt olisi avattava 1 päivänä heinäkuuta alkavina 12 kuukauden jaksoina, jäljempänä 'tuontivuosi', ja niiden soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä olisi säädettävä,

erityisesti olisi taattava kaikkien asianomaisten yhteisön toimijoiden tasavertainen ja jatkuva käyttöoikeus mainittuun kiintiöön sekä kyseisille kiintiöille vahvistettujen tullien keskeytyksetön soveltaminen kaikkeen kyseisten eläinten tuontiin kiintiön täyttymiseen asti,

saatujen kokemusten perusteella on vaarana, että tuonnin rajoittamisesta johtuen tuontihakemuksia tehdään kenottelutarkoituksessa; tämän vuoksi olisi suunniteltujen toimenpiteiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi varattava valtaosa käytettävissä olevista määristä niin kutsutuille perinteisille tiettyihin vuoristorotuihin kuuluvien lehmien ja hiehojen tuojille; jotta tämän alan kaupalliset suhteet eivät kuitenkaan muodostuisi liian joustamattomaksi, olisi luovutettava toinen osuus sellaisten toimijoiden käyttöön, jotka kykenevät osoittamaan toimintansa vakavuuden ja toteuttavat tietyn suuruista kauppavaihtoa kolmansien maiden kanssa; tämän vuoksi ja tehokkaan hallinnon varmistamiseksi on aiheellista vaatia, että kyseiset toimijat ovat tuoneet vähintään 15 eläintä tuontivuotta edeltävänä vuonna; viidentoista eläimen erä edustaa periaatteessa tavanomaista rahtia, ja kokemus on osoittanut, että yhden erän myynti tai ostaminen on vähimmäisedellytys liiketoimen pitämiseksi todellisena ja elinkelpoisena; näiden vaatimusten valvonta edellyttää, että toimijan hakemukset esitetään jäsenvaltiossa, jossa tuoja on kirjattu alv-rekisteriin,

keinottelun estämiseksi kiintiön käyttäminen olisi kiellettävä toimijoilta, jotka eivät enää tuontivuoden 1 päivänä heinäkuuta toimi naudanliha-alalla,

jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, maataloustuotteiden tuonti- ja vientitodistusten sekä ennakkovahvistustodistusten järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 16 päivänä marraskuuta 1988 annettua komission asetusta (ETY) N:o 3719/88 ([2]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1404/97 ([3]), sekä naudanliha-alan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2377/80 kumoamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1995 annettua asetusta (EY) N:o 1445/95 ([4]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 759/98 ([5]), sovelletaan

yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ([6]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 82/97 ([7]), 82 artiklassa säädetään sellaisten tavaroiden tullivalvonnasta, jotka luovutetaan tietyn käyttötarkoituksen vuoksi vapaaseen liikkeeseen alennetuin tullein; tuodut eläimet olisi asetettava valvontaan niiden teurastamisen ehkäisemiseksi tiettynä määräaikana; sen takaamiseksi, ettei kyseisiä eläimiä teurasteta, olisi vaadittava vakuuden antamista, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

([1]) EYVL L 146, 20.6.1996, s. 1

([2]) EYVL L 331, 2.12.1988, s. 1
([3]) EYVL L 194, 23.7.1997, s. 5
([4]) EYVL L 143, 27.6.1995, s. 35
([5]) EYVL L 105, 4.4.1998, s. 7
([6]) EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1
([7]) EYVL L 17, 21.1.1997, s. 1

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Avataan seuraavat monivuotiset tariffikiintiöt 1 päivästä heinäkuuta seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta väliseksi ajaksi, jäljempänä 'tuontivuosi':

Järjestys-numero	CN-koodi (1)	Tavaran kuvaus	Kiintiön määrä (päätä)	Tullin määrä
09.0001	ex 0102 90 05 ex 0102 90 29 ex 0102 90 49 ex 0102 90 59 ex 0102 90 69	Harmaaseen, ruskeaan, keltaiseen tai laikulliseen Simmentalin tai Pinzgaun rotuun kuuluvat muut kuin teuraseläimiksi tarkoitetut lehmät ja hiehot	5 000	6 %
09.0003	ex 0102 90 05 ex 0102 90 29 ex 0102 90 49 ex 0102 90 59 ex 0102 90 69 ex 0102 90 79	Muut kuin teuraseläimiksi tarkoitetut laikulliseen Simmentalin rotuun tai Schwyzin tai Friburgin rotuun kuuluvat sonnit, lehmät ja hiehot	5 000	4 %

(1) Taric-koodit: ks. liite I

2. Tässä asetuksessa muina kuin teuraseläimiksi tarkoitettuina eläiminä pidetään 1 kohdassa tarkoitettuja eläimiä, joita ei teurasteta neljän kuukauden aikana vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan ilmoituksen vastaanottopäivästä.

Poikkeuksia voidaan kuitenkin myöntää ylivoimaisen esteen vuoksi, josta on oltava asainmukaiset todisteet.

3. Järjestysnumeroon 09.0003 osalta tariffikiintiön käyttöoikeuden myöntämisen edellytyksenä on, että eläimistä esitetään:

— sonnien osalta polveutumistodistus

— naaraspuolisten eläinten osalta polveutumistodistus tai rodun puhtauden vahvistava todistus kantakirjaan merkitsemisestä.

2 artikla

1. Kaksi 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiintiön määrää jaetaan kahteen osaan, joista ensimmäinen on suuruudeltaan 80 prosenttia eli 4 000 päätä ja toinen vastaavasti 20 prosenttia eli 1 000 päätä.

a) Ensimmäinen, 80 prosentin suuruinen osa jaetaan sellaisten yhteisön tuojien kesken, jotka voivat todistaa tuoneensa näihin kiintiöihin kuuluvia eläimiä kyseistä tuontivuotta edeltävien 36 kuukauden aikana.

b) Toinen, 20 prosentin suuruinen osa varataan hakijoille, jotka voivat todistaa tuoneensa kolmansista maista kyseistä tuontivuotta edeltävien 12 kuukauden aikana vähintään 15 CN-koodiin 0102 kuuluvaa elävää nautaeläintä.

Tuojan on oltava merkitty kansalliseen alv-rekisteriin.

2. Ensimmäinen osa jaetaan tuontioikeushakemusten perusteella eri tuojien kesken suhteessa 1 kohdan a alakohdan mukaiseen eläinten tuontiin kyseisessä alakohdassa tarkoitettuna aikana.

3. Toinen osa jaetaan tuontioikeushakemusten perusteella suhteessa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuojien hakemiin määriin.

Tuontioikeushakemus:

— koskee vähintään 15 päätä

— ei saa koskea yli 50 päätä.

Jos tuontioikeushakemus koskee yli 50 päätä, otetaan huomioon ainostaan 50 päätä.

4. Kummassa tahansa 1 kohdassa tarkoitetuista saman tariffikiintiön osista mahdollisesti hakematta jääneet määrät siirretään ilman eri toimenpiteitä toiseen kyseisen kiintiön osaan kuuluviksi.

5. Todiste tuonnista on esitettävä yksinomaan sellaisen vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevan tulliasiakirjan avulla, jonka tulliviranomaiset ovat asianmukaisesti vahvistaneet.

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä edellä tarkoitetun asiakirjan myöntävän viranomaisen asianmukaisella tavalla oikeaksi todistetun jäljennöksen, jos hakija voi todistaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, ettei hänen ole ollut mahdollista saada alkuperäistä asiakirjaa.

3 artikla

1. Edellä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisessa jaossa ei oteta huomioon toimijoita, jotka eivät enää harjoittaneet toimintaa naudanliha-alalla kyseisen tuontivuoden 1 päivänä heinäkuuta.

2. Sellaisten yritysten, joilla kullakin on 2 artiklan 2 kohdan mukaisia oikeuksia, sulautumisen tuloksena syntyneellä yhtiöllä on samat oikeudet kuin yrityksillä, joista se on muodostunut.

4 artikla

1. Tuontioikeushakemus voidaan tehdä ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jonka kansalliseen alv-rekisteriin hakija on merkitty.

2. Sama henkilö voi jättää kiintiötä kohti ainoastaan yhden hakemuksen, joka voi koskea ainoastaan jompaa kumpaa saman tariffikiintiön osaa.

Jos hakija tekee useampia yhtä kiintiötä koskevia hakemuksia, kaikki tämän hakemukset on hylättävä.

3. Edellä 2 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamiseksi kaikkien hakemusten on oltava perillä toimivaltaisilla viranomaisilla viimeistään kunkin tuontivuoden 15 päivänä heinäkuuta ja niiden mukana on oltava 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu todiste.

Tarkastettuaan esitetyt asiakirjat jäsenvaltioiden on viimeistään kunkin tuontivuoden 1 päivänä elokuuta toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:

— edellä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tuojien nimet ja osoitteet ja 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun jakson aikana tuotujen eläinten lukumäärä;

— edellä 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuojien nimet ja osoitteet ja haetut määrät.

4. Kaikki nämä tiedot, mukaan lukien tyhjät tiedonannot, toimitetaan liitteessä II tarkoitettuun osoitteeseen.

5 artikla

1. Komissio päättää, missä määrin se voi antaa todistuksia.

2. Komissio vahvistaa yhtenäisen vähennysprosentin haetuille määrille edellä 3 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen hakemusten osalta, jos määrät, joita hakemukset koskevat, ylittävät käytettävissä olevat määrät.

Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vähennyksen johdosta hakemuskohtainen määrä on alle 15 päätä, määrät myönnetään arpomalla 15 pään erissä. Jos jäljellejäävä määrä on alle 15 päätä, tätä määrää koskee yksi ainoa todistus.

6 artikla

1. Myönnettyjen määrien tuonti edellyttää tuontitodistuksen esittämistä.

2. Tuontitodistushakemus voidaan jättää ainoastaan toimivaltaiselle viranomaiselle siinä jäsenvaltiossa, jonka kansalliseen alv-rekisteriin tuoja on merkitty.

3. Komission tehtyä 5 artiklan 1 kohdan mukaiset myöntämistä koskevat tiedonannot tuontitodistukset on annettava tuontioikeudet saaneiden toimijoiden pyynnöstä ja näiden nimiin.

4. Annetut todistukset ovat voimassa yhdeksänkymmentä päivää niiden antamisesta asetuksen (ETY) N:o 3719/88 21 artiklan 1 kohdan muakisesti. Todistusten voimassaolo päättyy kuitenkin niiden antamista seuraavana 30 päivänä kesäkuuta.

5. Asetusten (ETY) N:o 3719/88 ja (EY) N:o 1445/95 säännöksiä sovelletaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen säännösten soveltamista.

6. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 3719/88 9 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän asetuksen mukaisesti annettuja tuontitodistuksia ei ole mahdollista siirtää toiselle henkilölle ja ne voivat oikeuttaa tariffikiintiön käyttöön ainoastaan, jos ne on laadittu samalle nimelle, joka on merkitty niiden liitteenä oleviin vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskeviin ilmoituksiin.

7. Asetuksen (ETY) N:o 3719/88 8 artiklan 4 kohtaa ei sovelleta.

7 artikla

1. Sitä, ettei elämiä teurasteta neljän kuukauden kuluessa niiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamispäivästä, valvotaan asetuksen (ETY) N:o 2913/92 82 artiklan säännösten mukaisesti.

2. Sen takaamiseksi, että 1 kohdassa tarkoitettua velvoitetta olla teurastamatta eläimiä noudatetaan, tuojan on annettava toimivaltaisille tulliviranomaisille vakuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 2913/92 säännösten soveltamista. Tämän vakuuden suuruus on kyseisenä tuontivuonna sovellettavassa yhteisessä tullitariffissa kyseisille eläinryhmille vahvistetun tullin suuruinen.

Vakuus vapautetaan välittömästi, jos asianomaisille tulliviranomaisille toimitetaan todiste siitä, että:

a) eläimiä ei ole teurastettu ennen neljän kuukauden ajanjakson päättymistä niiden vapaaseen liikkeeseen luovuttamisesta
tai

b) eläimet on teurastettu ennen kyseisen ajanjakson päättymistä ylivoimaisena esteenä pidettävien syiden vuoksi tai terveyssyistä tai ne ovat kuolleet tautiin tai tapaturmaisesti.

8 artikla

Todistushakemukseen ja todistukseen on merkittävä:

a) maininta alkuperämaasta 8 kohtaan

b) liitteessä I esitetyt yhdistetyn nimikkeistön koodit 16 kohtaan

c) yksi seuraavista maininnoista 20 kohtaan:

— Razas alpinas y de montaña [Reglamento (CE) nº 1012/98], año de importación: ...

— Alpine racer og bjergracer (forordning (EF) nr. 1012/98), importår: ...

— Höhenrassen (Verordnung (EG) Nr. 1012/98); Einfuhrjahr: ...

— Αλπικές και ορεσίβιες φυλές [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1012/98], έτος εισαγωγής: ...

— Alpine and mountain breeds (Regulation (EC) No 1012/98), year of import: ...

— Races alpines et de montagne [règlement (CE) nº 1012/98], année d'importation: ...

— Razze alpine e di montagna [regolamento (CE) n. 1012/98], anno d'importazione: ...

— Bergrassen (Verordening (EG) nr. 1012/98), jaar van invoer: ...

— Raças alpinas e de montanha [Regulamento (CE) nº 1012/98], ano de importação: ...

— Alppi- ja vuoristorotuja (asetus (EY) N:o 1012/98), tuontivuosi: ...

— Alp- och bergraser (förordning (EG) nr 1012/98), importår: ...

9 artikla

1. Määrät, joiden osalta ei ole jätetty tuontitodistushakemusta tuontivuoden 31 päivään maaliskuuta mennessä, myönnetään kyseisenä tuontivuonna niille asianomaisille tuojille, jotka ovat hakeneet tuontitodistuksia kaikille määrille, joihin heillä on ollut oikeus, ottamatta huomioon 2 artiklan 1 kohdan säännöksiä.

2. Tätä varten jäsenvaltioiden on toimitettava liitteessä II olevaan osoitteeseen viimeistään tuontivuoden 10 päivänä huhtikuuta tiedot määristä, joista ei ole tehty tuontitodistushakemuksia, sekä 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädetyt tiedot. Komissio suorittaa myöntämisen arpomalla määrät 15 pään erissä. Jos jäljelle jäävä määrä on alle 15 päätä, tätä määrää koskee yksi ainoa todistus. Komissio ilmoittaa arvonnan tuloksista jäsenvaltioille viimeistään tuontivuoden 17 päivänä huhtikuuta.

3. Tämän artiklan soveltamiseksi sovelletaan 6, 7 ja 8 artiklan säännöksiä.

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 14 päivänä toukokuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

Taricin koodit

Järjestysnumero	CN-koodit	Taricin koodit
09.0001	ex 0102 90 05	0102 90 05 * 20
		* 40
	ex 0102 90 29	0102 90 29 * 20
		* 40
	ex 0102 90 49	0102 90 49 * 20
		* 40
	ex 0102 90 59	0102 90 59 * 11
		* 19
		* 31
		* 39
	ex 0102 90 69	0102 90 69 * 10
		* 30
09.0003	ex 0102 90 05	0102 90 05 * 30
		* 40
		* 50
	ex 0102 90 29	0102 90 29 * 30
		* 40
		* 50
	ex 0102 90 49	0102 90 49 * 30
		* 40
		* 50
	ex 0102 90 59	0102 90 59 * 21
		* 29
		* 31
		* 39
	ex 0102 90 69	0102 90 69 * 20
		* 30
	ex 0102 90 79	0102 90 79 * 21
		* 29

LIITE II

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO
PO XXI/B/6 — Tullitalous

(faksi: (32-2) 296 33 06)